U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce **S. M.,** zastoupený Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s. se sídlem Kovářská 939/4, Praha 9, proti žalovanému **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2017 č. j. OAM-86/LE-LE05-LE05-2017, o kasační stížnosti žalobce ze dne 29. 8. 2017 proti vyrozumění Krajského soudu v Plzni ze dne 21. 8. 2017, č. j. 60 Az 38/2017 - 38,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 13. 7. 2017, č. j. 60Az 38/2017-18 ustanovil žalobci zástupce pro řízení Organizaci pro pomoc uprchlíkům, z.s. se sídlem Kovářská 939/4, Praha 9. Žalobce se kasační stížností proti tomuto usnesení domáhal změny v zastoupení. Usnesením ze dne 2. 8. 2017, č. j. 3 As 221/2017 – 7 Nejvyšší správní soud tuto kasační stížnost odmítl s tím, že změny v zastoupení se má žalobce domáhat předně návrhem u Krajského soudu v Plzni. Žalobce následně o změnu v zastoupení požádal dne 18. 8. 2017. Krajský soud v Plzni podáním ze dne 21. 8. 2017, č. j. 60 Az 38/2017 - 38, žalobci sdělil, že neshledal důvod ke změně v jeho zastoupení v řízení o žalobě.

Žalobce (dále též *„stěžovatel“*) následně podal dne 1. 9. 2017 proti tomuto vyrozumění kasační stížnost. Podle jeho názoru ustanovená právnická osoba nemůže poskytnout stejně kvalifikované zastoupení jako advokát, který je navíc podle stěžovatele jediným garantem nezávislého a kvalifikovaného zastupování před soudem.

Stěžovatel tedy v souladu s poučením, kterého se mu dostalo v jeho usnesení ze dne 2. 8. 2017, č. j. 3 As 221/2017 – 7, požádal u krajského soudu o změnu v zastupování. Přes tuto žádost však o ní krajský soud nerozhodl. Za takové rozhodnutí přitom Nejvyšší správní soud nepovažuje sdělení ze dne 21. 8. 2017, č. j. 60 Az 38/2017 – 38, neboť to ani nesplňuje nezbytné náležitosti.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel kasační stížností nenapadá rozhodnutí soudu, ale pouhý přípis, je kasační stížnost ze dne 29. 8. 2017 nepřípustná. Nejvyšší správní soud ji proto odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 102 s. ř. s. a § 120 s. ř. s. Nejvyšší správní soud podotýká, že pokud i nadále krajský soud o žádosti ze dne 18. 8. 2017 nerozhodne, bude na stěžovateli, aby se vydání rozhodnutí domáhal prostřednictvím návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu podle ustanovení § 174a zákona č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích.

O náhradě nákladů rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í :
Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný (§ 53 odst. 3 s. ř. s.)

V Brně dne 20. září 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu